

и се развива правилно, едновременно съ това човѣкъ се спасява. Това значи да се движи човѣкъ около себе си, да се движи и около слънцето. Така се движи и нашата земя. Съ нея заедно се движи и луната. Когато земята се движи около слънцето, и луната се движи около слънцето. Ако земята не се движеше около слънцето, и луната нѣмаше да се движи. Значи, луната е по-ограничена въ движенията си, отколкото земята. Въ това отношение нѣкои хора приличатъ на луната. Тѣхното движение около слънцето е въ зависимостъ отъ това на земята. И тѣзи хора следъ време ще кажатъ, че сж на особено мнение по дадени въпроси.— Какво особено мнение може да има човѣкъ, когато е зависимъ отъ много нѣща? За да има особено мнение върху важни въпроси, преди всичко човѣкъ трѣбва да бжде независимъ. Той трѣбва да излѣзе отъ зависимостъта, въ която се намира, както луната, и да стане свободна планета, която да се движи самостоятелно около слънцето. Отъ хиляди години насамъ луната слугува на земята, освѣтява я, съ цель да се освободи единъ день отъ нейното влияние, да стане свободна планета. За да дойде до това положение, луната трѣбва да бжде умна.

Възъ основа на това, и човѣкъ се стреми да придобие свободата си. Свободата се придобива чрезъ намиране на Божественото Начало. Щомъ намѣри Божественото Начало въ себе си, човѣкъ става свободенъ. Даде ли пжтъ на Божественото, той може да каже, че е чулъ Божия гласъ въ себе си и да цитира стиха отъ Евангелието: „Които чуятъ гласа на Господа въ себе си, ще оживѣятъ.“ Пакъ въ Евангелието е казано: „И ще вложи Духа си въ тѣхъ.“ — Въ кои тѣхъ? — Въ ония, които сж чули гласа на Бога. Това е реалното въ живота, но докато се дойде до него, трѣбва да се минатъ редъ последователни стѣпки. Едно се изисква отъ човѣка: докато Божественото Начало влѣзе и се засели да живѣе въ негс, той да не се натѣква на противоречия, или ако се натѣква, да ги разрешава правилно, съ огледъ на дадената му свѣтлина. Ако наблюдавате живота на духовнитѣ и на свѣтскитѣ хора, ще намѣрите голѣма разлика: духовнитѣ хора постоянно се молятъ. Дето отидатъ, въ пустинята, или на нивата, тѣ все се молятъ. Свѣтскитѣ хора пѣкъ постоянно ровятъ земята. Ще ги видите съ мотика, съ тѣрнокопъ и съ рало да оратъ земята. Тѣ казватъ: „Нивата не ще молитва, но — мотика.“ Чудни сж хората, когато дѣлятъ работата си. Споредъ мене, които се молятъ, тѣ трѣбва и да